

FARSKÝ LIST

17. marec - 23. marec 2025, číslo 590

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Staňte sa dobrodincom!

MZDOVÁ PODPORA KŇAZOV

Hlavným cieľom darcovskej platformy DOBRODINEC je dofinancovanie plátov duchovných.

Darca si vyberie svoju farnosť a môže prispieť ľubovoľnou sumou. Každá farnosť má stanovenú cieľovú sumu pre daný rok.

Pre dosiahnutie spoločného cieľa je vhodnejší pravidelný príspevok (nastavenie mesačnej platby), ktorý poskytuje stabilný a predvídateľný zdroj financií. Každý príspevok, či už pravidelný alebo jednorazový, má veľký význam.

Ďakujeme za vašu dôveru aj podporu.

www.dobrodinec.online

Stačí milovať. To je všetko. Nič viac netreba, "veď kto miluje..., vyplnil zákon" (Rim 13, 😊). Len tak "vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme... Kto nemiluje, ostáva v smrti." (1 Jn 3, 14).

Je to tak jednoduché.

Ale kto to dokáže - v zložitosti Ega, ktoré žijeme? Nie azda iba ten, kto úplne zomrel sebe? Veď vskutku len "kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu" (Rim 6, 7).

Lebo kto naozaj milujeme Boha - ale nie "ako kravu pre mlieko a syr a pre vlastnú potrebu. Robia to všetci ľudia, ktorí milujú Boha pre bohatstvo alebo pre vnútornú útechu. Nemilujú Boha správne, lebo

milujú Boha pre svoje vlastné potešenie. Veru, hovorím, že všetko, čo vo svojom duchu uprednostňujete, čo neobsahuje Boha, nech je akokoľvek dobré, sa pre vás stane prekážkou najbližšej pravdy." (majster Eckhart)?

Možno ešte nie tak, ako sv. Terézia Veľká Avilská, ktorá volá, že aj keby bola zatratená v Pekle, ani tam by neprestala Boha milovať - ale aspoň trochu?

A nie len z vypočítavosti, ako o nej písal blahej pamäti sv. Ján Pavol II., "že každý človek má klon k tomu, aby učenie evanjelia o večnej odmene za dobrý život a o treste za ten zlý interpretoval v duchu utilitarizmu. Je v tom vždy obsiahnuté akési umenšovanie či dokonca prehliadanie spravodlivosti. V zornom poli svojho egoizmu by človek chcel vykalkulovať odmenu za cenu čo najmenších „strát“ a podobnou kalkuláciou by sa tiež chcel vyhnúť trestu. Avšak také „zištné“ chápanie pravdy o večnej odmene a večnom treste bez ohľadu na to, kto sa ho dopúšťa, či veriaci alebo neveriaci - určite nie je v súlade s evanjeliom.

Evanjelium totiž ukazuje cestu k odmene vedúcu cez lásku, a teda nie cez vypočítavosť. Pretože láska vylučuje zištnosť, je nezištná vo svojej podstate, je ešte dokonalejšie nezištná než spravodlivosť. Keď teda niekto vidí v kresťanstve len hru záujmov, tak buď nedomyslel evanjelium do miesta, kde sa nachádza prikázanie lásky, alebo vo svojom vnímaní spája lásku s vypočítavosťou."? Ach, kto aspoň trochu Boha milujeme?

Koľko kňazov hľadáme v pastoračii seba - úspech, uznanie, poklonkovanie od iných, "pozdravy na uliciach, popredné miesta na hostinách a v kostoloch a keď nás ľudia oslovujú dôstojní páni" (porov. Lk 20, 46; Mt 23, 7)? Koľkí z nás sme ochotní obetovať napríklad túžbu predniesť skvelú, úžasnú homíliu (kážeň), v ktorej iskrivo predvedieme svoj teologický um - a miesto toho povedať pár prostých slov, do ktorých sa ale môže vteľiť Duch a zatieniť nás ako Vianneyho?

Koľkí prichádzame do spoločenstva farnosti a Cirkvi len prijímať a nie sme ochotní nič dávať? A keď nám iní nedajú to, čo vo svojej nadutej pýche očakávame, tak ideme preč, urazení, nespokojní, sklamaní, lebo my sami sme síce nedali nič, ale oni

mali a my sme chceli a oni nás sklamali a preto ideme preč?

Tak jednoduché, stačí milovať, stačí mať rád, prsto a skutočne a úprimne mať rád. To je všetko.

Ale koľko ľudí to dokáže? Vymeniť komplikovanosť a vypočítavú sebastrednosť Ega za prostú jednoduchosť človeka, ktorý prsto a jednoducho miluje a nič viac v tom nie je, o nič iné ani ďalšie mu nejde, dokonca to nerobí ani kvôli spásu či čomukoľvek inému a svoj osud proste ponecháva v rukách svojho Otca a s láskou by od Neho prijal kľudne aj zatratenie (lebo v tej istej jednoduchosťi vie, že je veľký hriešnik a nič také si nijakovsky nezaslúži)? A miluje Boha kvôli Bohu a bližných kvôli Bohu, prsto miluje, nepýta sa, nešpekuluje, len miluje?

"Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva." (Mt 18, 3)

Milovať znamená jednoducho nehľadať seba.

Nikdy. Nikde. V ničom. Nijako.

"Tí, čo to počuli, povedali: "Kto potom môže byť spasený?" On im povedal: "Čo je nemožné ľuďom, je možné Bohu."" (Lk 18, 26-27)

Lebo v Bohu, deti Boha, už nemusíme seba hľadať.

Nijako a v ničom. Už netreba. On totiž vo svojej láske našiel nás. On našiel nás, aby sme my mohli namiesto seba hľadať Jeho a bratov. Toto je ten princíp, princíp lásky: "Nebudte teda ustarostení a nehovorte: "Čo budeme jesť?" alebo: "Čo budeme piť?" alebo: "Čo si oblečieme?"! Ved' po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše." (Mt 6,31-33).

"Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde" (Lk 18,8)?

Ste chrámom Pána!

Môžeme sa stretnúť s Božou slávou. A toto stretnutie môže zmeniť náš život. Ako napísal svätý Pavol: A my všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz. (2Kor 3,18). Poďme sa teda pozrieť na Pánovu slávu.

Sláva Pána v starovekom Izraeli. V jednom príbehu Starého zákona za druhým sa Boh svojmu ľudu ukazuje v ohromujúcej nádhere a veľkoleposti. Príbeh o Mojžišovi je jedným z klasických príkladov. Mojžiš práve vyviedol Izraelitov z Egypta a privedol ich na púšť. Chystali sa začať svoju dlhú cestu do zasľúbenej zeme. Boh im však chcel dať jasne najavo, že necestujú sami. Preto Mojžišovi prikázal, aby postavil akúsi mobilnú svätyňu – Stánok stretnutia, v ktorom by bola jeho prítomnosť. Vnútri tohto stanu sa nachádzala vnútorná svätyňa nazývaná Svätyňa svätých, kde bola uložená archa zmluvy. Písmo nám hovorí, že keď bola Svätyňa svätých postavená, „Pánov oblak“ spočinul na stánku stretnutia. Vždy, keď sa oblak pohol, ľud zbalil tábor a presunul sa za ním. Vždy, keď oblak zastal, ľud sa tam utáboril. A keď bol postavený vnútorný stánok, naplnila ho Pánova sláva. Jeho prítomnosť bola taká silná, že doň nemohol vstúpiť ani Mojžiš (Ex 40,34-35). O niekoľko generácií neskôr, keď sa Izraeliti usadili v krajine, kráľ Šalamún dokončil stavbu veľkolepého chrámu Hospodinovi. Zhromaždil celé spoločenstvo a nechal kňazov, aby za veľkých fanfár vniesli do chrámu archu zmluvy (1Kr 8, 5 – 11). Potom chrám naplnila Pánova sláva – a Božia prítomnosť bola opäť taká intenzívna, že kňazi nemohli pokračovať v obetovaní. Jeho sláva bola ohromujúca!

Dejiny Izraelitov však neboli len jedným nepretržitým pochodom od veľkosti k veľkosti. Približne na začiatku šiesteho storočia pred Kristom sa odklonili od Pána natoľko, že Boh dovolil babylonskému vojsku dobyť ich krajinu a poslať ich do vyhnanstva. Uprostred ich utrpenia im však Boh povedal, že ich zajatie sa skončí. Sľúbil, že ich privedie domov. „Pripravte cestu Pánovi,“ volal prorok, pretože sa mala zjaviť „sláva pánova“ (Iz 40, 3. 5)! A tak sa aj stalo. Ľud sa mohol vrátiť domov a obnoviť svoju krajinu. A čakali na splnenie zasľúbenia.

Ježiš: Božia sláva v tele. Keď však prišla Pánova sláva, bola taká, akú Izraeliti ešte nevideli. Pánova sláva bola osobou: Ježiš z Nazareta.

Skôr ako prehliadkou nádhery a majestátu zjavil Ježiš Božiu slávu tým, že uzdravoval chorých a

vyšľachoval väznených. Večeral s hriešnikmi a vyvrheľom povedal, že Boh ich neodsudzuje. Robil zázraky, ale robil ich v prospech zabudnutých a odsunutých na okraj spoločnosti. Neboli to okázalé predstavenia určené pre vznešených a mocných. Ako povedal prorok: „Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili.... a preto sme si ho nevážili.“ (Izaiáš 53, 2. 3) Napriek tomu pre tých, ktorí mali oči, aby videli, Ježiš ukazoval Božiu slávu nezameniteľným spôsobom. Bola to sláva skrytá, sláva zahalená pre tých, ktorí požadovali nekonečný rad znamení. Ale tým, ktorí uverili, sa ukázal ako „Božia moc a Božia múdrosť“ (1 Kor 1, 24).

Napokon, v najväčšej irónii, Ježiš ukázal svoju slávu, keď sa za nás nechal pribiť na kríž. Ježiš celý svoj život prinášal Otcovi slávu tým, že vykonával prácu, na ktorú ho Boh poslal (Jn 17, 4). Teraz, v tomto poslednom skutku, nám ukázal hĺbku Otcovej lásky. Na kríži zjavil slávu, ktorej základom bola pokora. Ukázal, že Boh nás miluje tak veľmi, že sa vzdal svojho jediného Syna, aby sme mohli mať večný život (Jn 3, 16). Ježiš pretrpel poníženie na kríži, aby sme mohli s ním navždy sedieť v jeho sláve (Ef 2, 6). Áno, Kristov kríž je najvyšším prejavom Pánovej slávy! Nový Pánov chrám. V Starej zmluve Pánova sláva naplňala Jeruzalemský chrám. V evanjeliách žil medzi nami sám Ježiš ako Pánova sláva. Jeho telo bolo „dokonalejší stánok, nie urobený rukou, to jest nie z tohto stvoreného sveta“ (Hebr 9, 11). „Celá plnosť“ Boha prebývala v ňom (Kol 1, 19).

Potom sa však pri Poslednej večeri stalo niečo pozoruhodné. Ježiš prisľúbil, že bude prebývať v nás. (Ján 15,4). Dokonca nám dal svoje vlastné telo a krv, aby sme si vždy pamätali, že on žije v nás. Ježiš z každého z nás urobil chrám svojej prítomnosti. Z celej svojej Cirkvi urobil „chrám posvätný v Pánovi“ (Ef 2, 21). Umožnil nám, aby sme boli naplnení Pánovou slávou – tak ako bola Svätyňa svätých a ako bol Ježiš.

Keď Šalamún videl, ako Božia sláva naplňa chrám, bol nadšený. „Postavil som ti kniežací dom,“ modlil sa, „príbytok, v ktorom môžeš zostať naveky“ (1Kr 8, 13). To je aj náš cieľ. Naše telá sú chrámami Ducha Svätého. Boh žije v nás (1Kor 3, 16; 6, 19). Čoskoro

nastane pôstne obdobie, počas ktorého môžeme byť ako Šalamún, keď sa budeme snažiť urobiť zo svojich tiel a duší „kniežací dom“ hodný Pána. Môžeme sa stať svätýňou, v ktorej Boh s radosťou prebýva. Môžeme prijať jeho slávu a môžeme ju zjavovať všetkým okolo nás.

Nie je to nemožná úloha. Ježiš nás uistuje, že jeho jarmo je ľahké a jeho bremeno príjemné (Mt 11, 30). Dokonca nás pozýva: „Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vám dám odpočinok“ (11, 28). Áno, váš dom môže mať svoj podiel na chybách a nedokonalostiach. Ale jeho základy sú pevné, pretože je založený na Kristovi. Áno, možno budete musieť na svojom dome urobiť nejaké stavebné úpravy, ale pamätajte, že Ježiš nie je obyčajný staviteľ. Vždy majte na pamäti, že ste chrámom, ktorý nevytvorili ľudské ruky, ale sám Boh. Všetko môžem. Psychológovia nám hovoria, že

stanovenie vysokých cieľov a opakovanie pozitívnych, potvrdzujúcich výrokov nám veľmi pomáha dodať energiu. Hovorí nám, že aj keď tieto vysoké ciele nedosiahneme, stále sa dostaneme ďalej na ceste, ako keby sme si stanovili malé ciele alebo žili len zo dňa na deň.

Preto sa do toho pustite a stanovte si v tomto pôstnom období ambiciózne ciele. Choďte na omšu častejšie ako raz týždenne. Rozhodnite sa, že sa budete každý deň modliť a rozjímať nad Písmom alebo že predĺžite čas venovaný každodennej modlitbe. Dajte si za cieľ postiť sa od hnevu, netrpelivosti alebo samospravodlivosti.

Zároveň si každé ráno povedzte: „Som Božie dieťa. Som jeho svätý chrám a on žije vo mne.“ Povedzte si: „Všetko môžem skrze Krista, ktorý ma posilňuje.“ Hovorte si: „Bol som stvorený, aby som videl Božiu slávu, majestáť a nádheru.“

	Čičava	Komárany	Memík
Po	<i>Prepodobný otec Alexej, Boží človek</i>		
17.3.			18.00 Parastas a hramoty
Ut	<i>Svätý Cyril, jeruzalemský arcibiskup</i>		
18.3.	18.00 Parastas a hramoty		
St	<i>Svätí mučeníci Chryzant a Dária</i>		Zdržanlivosť od mäsa
19.3.	18.00 L.VPD + Ján, Jozef, Ján, Júlia (r.Kožiková)	16.30 L.VPD + Helena (r.Polákova)	
Št	<i>Prepodobní otcovia, ktorých Saraceni pozabíjali v kláštore svätého Sávu</i>		
20.3.		18.00 Parastas a hramoty	
Pi	<i>Prepodobný otec Jakub Vyznávač, katánijský biskup</i>		Zdržanlivosť od mäsa
21.3.	16.30 L.VPD + Jozef (r.Obšasniková) + panychýda	18.00 L.VPD + Stanislav (r.Lipkošová)	
So	<i>Tretia zádušná sobota; Svätý hieromučeník Bazil, ankýrský presbyter</i>		
22.3.			
Ne	Tretia pôstna nedeľa - Krížupokľonná <i>Prepodobný mučeník Nikon a spoločníci</i>		
23.3.	9.15 *ZBP Tomáš (r.Kochanová)	7.30 *za farnosť	11.00 *ZBP Kristína, Richard, Bianka, Anna, Katarína, Téo (r.Medvedzová)

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete; za uzdravenie svätého otca Františka